

10 Ιουνίου, 1989

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/σής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΠΑΠΑΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ,

Αιτητής,

ν.

ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ'ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 449/88)

5 Τελωνειακοί Δασμοί και Φόροι Καταναλώσεως — Μηχανοκίνητα οχήματα — Εισαγωγή υπό Κυπρίων, που επανέρχονται μετά από εγκατάσταση στο Εξωτερικό — Πότε και υπό ποιές προϋποθέσεις η εισαγωγή απαλλάσσεται από τον εισαγωγικό δασμό — Το Άρθρο 11(4)(β) του Περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου 18/1978, όπως τροποποιήθηκε από τον νόμο 309/1987.

10 Γεγονότα — Ευρήματα — Υποκειμενική αξιολόγηση γεγονότων από Διοίκηση — Δεν υπόκειται στον ακυρωτικό έλεγχο, εκτός αν έχει εμφολωρήσει πλάνη περί τα πράγματα ή τον νόμο ή το συμπέρασμα δεν είναι εύλογο ή αν υπήρξε υπέρβαση των ορίων της διακριτικής ευχερείας της διοικήσεως.

15 Αιτιολογία διοικητικής πράξεως — Αιτιολογία συγκροτούμενη με τα στοιχεία φακέλου — Δεν είναι εύλογη και οδηγεί σε ακύρωση της πράξεως.

20 Εκτελεστέα Διοικητική Πράξη — Το κύριο στοιχείο είναι η άμεση παραγωγή εννόμου αποτελέσματος, που συνίσταται στην δημιουργία, τροποποίηση ή κατάλυση νομικής κατάστασης, δηλαδή δικαιωμάτων και υποχρεώσεων διοικητικού χαρακτήρα του Διοικουμένου — Υποβολή αιτήσεως (σχετικά με απαλλαγή εισαγωγής αυτοκινήτου από δασμό) με συμπλήρωση εντύπου, επιγραφόμενου ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟ ΕΡΓΑΣΘΕΝΤΑ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ, του οποίου, όμως το κείμενο άρχιζε με τη φράση

“Αιτούμαι πληροφορίες...” — Η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρετο σε απόρριψη αιτήσεως — Τόσο ο αιτών όσο και ο καθ’ ου η Αίτηση την θεωρούσαν ως αίτηση για απαλλαγή από δασμούς — Οι κανόνες της χρηστής διοικήσεως συνηγορούν καταλυτικά υπέρ της απόψεως ότι η πράξη είναι εκτελεστή.

5

Χρηστή Διοίκηση — Υπό τις περιστάσεις της υποθέσεως αυτής οι κανόνες της συνηγορούν καταλυτικά υπέρ συμπεράσματος ότι η επίδικη απόφαση είναι εκτελεστή και όχι απλώς πληροφοριακού χαρακτήρα.

10

Χρηστή Διοίκηση — Υπό τις περιστάσεις της υποθέσεως αυτής αποκλείει τη διοίκηση από του να προβάλλει συγκεκριμένο λόγο προς απόρριψη Αιτήσεως Ακυρώσεως.

Ο Αιτών, που εγεννήθη στην Κύπρο το 1951, μετέβη κατά το 1971 στην Ελλάδα και αργότερα, κατά το ίδιο έτος στην τότε Δυτική Γερμανία, όπου παρέμεινε μέχρι τον Μάρτιον του 1986, οπότε και επέστρεψε στην Κύπρο προς επανεγκατάσταση. Τον Απρίλιο του 1986 υπέβαλε αίτηση απαλλαγής εισαγωγικού δασμού για συγκεκριμένο αυτοκίνητο, η οποία, όμως, απερρίφθη.

15

20

Μετά την τροποποίηση της σχετικής νομοθεσίας ο Αιτητής υπέβαλε εκ νέου αίτηση για απαλλαγή του εκ δασμού ΛΚ7,000 σύμφωνα με την νέα νομοθεσία. Η αίτηση και πάλιν απερρίφθη, με την αιτιολογία ότι μέχρι το 1980 ο αιτών ήταν φοιτητής.

25

Τα στοιχεία στον φάκελο της διοικήσεως κατεδείκνυαν ότι ο αιτών πράγματι κατά την εν λόγω περίοδο ήταν φοιτητής, αλλά ταυτόχρονα εργάζετο ως υπάλληλος των ημικρατικών εστιατορίων των αυτοκινητοδρόμων της Δυτικής Γερμανίας.

30

Τα ζητήματα, που είχαν εγερθή κατά την δίκη φαίνονται στα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα. Το Ανώτατο Δικαστήριο ακύρωσε την επίδικη απόφαση. Σύμφωνα με την απόφαση οι προϋποθέσεις της μερικής δασμολογικής απαλλαγής κατά την νέα νομοθεσία (Άρθρο 2 του νόμου 307/87) είναι οι εξής:

35

α) Δεκαετή συνολική περίοδο εργασίας στο εξωτερικό μετά την 20ή Ιουλίου, 1974.

40

β) Τα δέκα αυτά χρόνια να είναι στα 12 αμέσως πριν την επάνοδο του στη Δημοκρατία.

- γ) Η εισαγωγή να γίνει μέσα σε ένα χρόνο από την έναρξη της ισχύος του Νόμου. ή σε ένα χρόνο από την άφιξή του για εγκατάσταση στη Δημοκρατία.

5 Εν όψει των πιο πάνω προϋποθέσεων και με βάση την σκέψη, ότι η ιδιότητα του φοιτητή δεν αποκλείει την ιδιότητα του εργαζομένου και του γεγονότος, ότι η δοθείσα αιτιολογία προσέκρουσε στα στοιχεία του φακέλου, το Ανώτατο Δικαστήριο, ακύρωσε την επίδικη απόφαση, αφού προηγουμένως απέρριψε τις εισηγήσεις του καθ' ου η Αίτηση ότι η απόφαση δεν είχε χαρακτήρα εκτελεστό και ότι εν πάση περιπτώσει δεν είχε γίνει εισαγωγή αυτοκινήτου οχήματος. αφού η Αίτηση ανεφάρετο αόριστα σε εισαγωγή "Καινούργιου". Σχετικά με τον τελευταίο αυτόν λόγο το Δικαστήριο απεφάνθη ότι τα στοιχεία της νέας αιτήσεως είχαν συγχωνευθεί με τα στοιχεία της πρώτης και ότι εν πάση περιπτώσει η Διοίκηση καλύπτεται από τις αρχές της χρηστής διοικήσεως να προβάλει τον λόγο αυτόν.

*Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.
Ουδενμία διαταγή για έξοδα.*

20

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Republic v. Georghiadis (1972) 3 C.L.R. 594,

25

Constantinides v. Republic (1988) 3 C.L.R. 2375,

Matsas v. Republic (1988) 3 C.L.R. 1448,

30

Marangou v. Republic (1989) 3 C.L.R. 21,

Θουκιδίδη ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1150,

Kolokassides v. Republic (1965) 3 C.L.R. 542,

35

Δημοκρατία ν. Χατζηπαντελή (1989) 3 Α.Α.Δ. 961.

Προσφυγή.

40 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων με την οποία δεν έγινε αποδεκτό αίτημα του αιτητή για την απαλλαγή πληρωμής δασμού για την εισαγωγή μηχανοκινήτου οχήματος.

Σ. Μαμαντόπουλος, για τον Αιτητή.

Α. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Καθ'ων η αίτηση.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής με την προσφυγή αυτή ζητά την ακύρωση της απόφασης του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων (ο "Διευθυντής"), που γνωστοποιήθηκε σ'αυτό με επιστολή ημερομηνίας 2 Απριλίου, 1988, με την οποία δεν έγινε αποδεκτό αίτημά του για την απαλλαγή πληρωμής δασμού για εισαγωγή μηχανοκίνητου οδικού οχήματος.

Ο αιτητής γεννήθηκε στην Κύπρο το 1951. Το 1970 πήγε στην Ελλάδα. Τον ίδιο χρόνο, με τη βοήθεια Γερμανού γνωστού και/ή φίλου του πήγε στην Ομόσπονδη Γερμανική Δημοκρατία, όπου αρχικά εργαζόταν σαν μαθητευόμενος ηλεκτρολόγος.

Στις 8 Μαρτίου, 1986, επέστρεψε στην Κύπρο για επανεγκατάσταση στο χωριό του, την Αραδίππου. Ζήτησε με αίτησή του, ημερομηνίας 15 Απριλίου, 1986 την απαλλαγή πληρωμής εισαγωγικού δασμού για το αυτοκίνητο Mercedes 200 D Ξένος Αριθμός Εγγραφής 774 - Z - 3242. Αριθμός Έντυπου C.104 B92148, που εισάχθηκε προσωρινά στην Κύπρο. Η αίτησή του έγινε με βάση το Διάταγμα του Υπουργικού Συμβουλίου - Κ.Δ.Π. 188/82, που εκδόθηκε με βάση το Άρθρο 11(2) του περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου του 1978 (Αρ. 18/78), όπως τροποποιήθηκε.

Στις 7 Σεπτεμβρίου, 1987, ειδοποιήθηκε ότι η αίτησή του απορρίφθηκε, γιατί η απουσία του από την Κύπρο δεν "συνιστούσε μόνιμη εγκατάσταση στο εξωτερικό".

Στις 23 Δεκεμβρίου, 1987, αποτάθηκε στην αρμόδια Αρχή, όπου του δόθηκε το Έντυπο Αρ. Απαλλ. Εργ. 07 στο οποίο θα αναφερθώ αργότερα. Ο αιτητής συμπλήρωσε και υπόγραψε το έντυπο όπως αναφέρεται σ'αυτό, στην παρουσία αρμόδιου λειτουργού στο Αρχιτελωνείο και το παράδωσε για το Διευθυντή. Ο αιτητής θεωρεί το έντυπο αυτό αίτηση για απαλλαγή από την πληρωμή δασμού, με βάση το Άρθρο 11(4)(β) του περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου του 1978 (Αρ. 18/78), όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 2 του Νόμου

309/1987, το οποίο έχει:-

5 “2. Το άρθρον 11 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της εν τω τέλει αυτού προσθήκης των ακολούθων νέων εδαφίων:

10 ‘(4) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος άρθρου ως και οιασδήποτε ετέρας διατάξεως οπουδήποτε διαλαμβανομένης και αφορώσης εις την ατελή εισαγωγήν εμπορευμάτων, ωσαύτως απαλλάττονται του εισαγωγικού δασμού ή και φόρου καταλανώσεως υπό τους ακολούθους όρους και προϋποθέσεις -

15
20 (β) μηχανοκίνητα οδικά οχήματα των κλάσεων 87.02.11 και 87.02.19 εισαγόμενα υπό ή διά λογαριασμόν πολίτου της Δημοκρατίας ο οποίος κατά τα αμέσως προ της επανόδου του εις την Δημοκρατίαν δώδεκα έτη αποδεδειγμένως ειργάσθη εις το εξωτερικόν μετά την 20ην Ιουλίου 1974 διά συνολικήν περίοδον τουλάχιστον 10 ετών, νοουμένου ότι η εισαγωγή γίνεται εντός ενός έτους από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος Νόμου ή εντός ενός έτους από της αφίξεώς του δι’ εγκατάστασιν εν τη
25 Δημοκρατία”

Το εδάφιο (5) προνοεί:-

30 (5) Η δυνάμει του ως προείρηται εδαφίου απαλλαγή εκ του καταβλητέου δασμού ή και φόρου καταναλώσεως εν ουδεμία περιπτώσει θα υπερβαίνει τας £7.000 εις εκάστην περίπτωσιν:

35 Νοείται ότι η απαλλαγή καθ’ όσον αφορά εις τα δικαιούμενα δυνάμει των παραγράφων (β) και (γ) του εδαφίου (3) πρόσωπα θα περιορίζεται εις εν μόνον όχημα δι’ έκαστην οικογένειαν”.

40 Η τροποποίηση αυτού του Νόμου έφερε ουσιώδη αλλαγή στις πρόνοιες του Διατάγματος 188/82. Δεν είναι αναγκαία η μόνιμη εγκατάσταση Κυπρίου στο εξωτερικό. Τα στοιχεία που χρειάζονται είναι:-

- (α) Δεκαετής συνολική περίοδος εργασίας στο εξωτερικό μετά την 20η Ιουλίου, 1974.
- (β) Τα δέκα αυτά χρόνια να είναι τα 12 αμέσως πριν την επάνοδό του στη Δημοκρατία. 5
- (γ) Η εισαγωγή να γίνει μέσα σε ένα χρόνο από την έναρξη της ισχύος του Νόμου, ή σε ένα χρόνο από την άφιξή του για εγκατάσταση στη Δημοκρατία. 10
- Ο Νόμος επέβαλε τους περιορισμούς που αναφέρονται στο εδάφιο (5).
- Ο νόμος δεν ορίζει ημερομηνία ενάρξεώς του και ως εκ τούτου η ισχύς του άρχισε την ημερομηνία δημοσίευσής του στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, στις 18 Δεκεμβρίου 1987. 15
- Ο αιτητής δήλωσε στην αρμόδια Αρχή ότι από 5 Ιουνίου, 1974, μέχρι 30 Ιανουαρίου, 1986, εργαζόταν στη Δυτική Γερμανία στην υπηρεσία των ημικρατικών εστιατορίων των αυτοκινητοδρόμων της Γερμανίας. Δήλωσε πρόσθετα, ότι το καλοκαίρι του 1976 γράφτηκε στο Πανεπιστήμιο της πόλης που εργαζόταν και παρακολούθησε μαθήματα γεωλογίας, χωρίς να εγκαταλείψει ή παραμελήσει την κανονική του εργασία στα ημικρατικά εστιατόρια. Στις 11 Ιανουαρίου 1980, περάτωσε τις σπουδές του στον κλάδο Γεωλογίας, συνέχισε όμως να εργάζεται κανονικά σαν υποδιευθυντής των ημικρατικών εστιατορίων μέχρι τέλος Ιανουαρίου, 1986. Παρουσίασε τα πιο κάτω αποδεικτικά στοιχεία:- 20
1. Βεβαίωση της εταιρείας στην οποία εργαζόταν κυρωμένη από το Προξενείο της Ελληνικής Δημοκρατίας στο Wurzburg και πιστοποιημένη μετάφραση από το Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών Κύπρου, η οποία πιστοποιεί ότι από 5 Ιουνίου 1974, μέχρι τον Ιανουάριο του 1986 εργάστηκε κανονικά στον Οργανισμό. 25
2. (α) Βεβαίωση του Γραφείου Φόρου Εισοδήματος από τις Γερμανικές Αρχές της ίδιας πόλης, ημερομηνίας 20 Ιανουαρίου, 1986, με την ίδια κύρωση και μετάφραση στην οποία αναφέρεται ότι ο αιτητής από το 40

1975 μέχρι το 1984 παράδιδε κανονικά τις αιτήσεις για την ετήσια τακτοποίηση των φόρων του στα γραφεία του Φόρου Εισοδήματος Würzburg και κατέβαλλε τους απαιτούμενους φόρους.

5

(β) Θεωρημένη Βεβαίωση με πιστοποιημένη μετάφραση του ίδιου γραφείου, ημερομηνίας 9 Ιουλίου, 1986, ότι ο αιτητής παράδωσε τις αιτήσεις και τακτοποίησε το φόρο εισοδήματός του για το 1985.

10

3. Βεβαίωση από το Ελληνικό Προξενείο της ίδιας πόλης ότι διέμενε μόνιμα και συνεχώς στο Würzburg της Δυτικής Γερμανίας από 22 Φεβρουαρίου 1973, μέχρι τις 11 Φεβρουαρίου 1986 και ότι από 5 Ιουνίου, 1974, μέχρι τέλος Ιανουαρίου, 1986, εργάστηκε στο συνεργείο της επιχειρήσεως που προαναφέρθηκε.

15

4. Πιστοποιητικό από το Γραφείο Αλλοδαπών της ίδιας πόλης ότι ο αιτητής έζησε μόνιμα και συνεχώς από 2 Ιουλίου, 1971, μέχρι το 1986 στην Ομόσπονδη Δημοκρατία της Γερμανίας.

20

5. Πιστοποίηση από την Πρεσβεία της ίδιας χώρας στη Λευκωσία ότι ο αιτητής ζούσε μόνιμα και συνεχώς στη Δυτική Γερμανία από 2 Ιουλίου 1971, μέχρι το 1986, και από τα πιστοποιητικά που είχε η Πρεσβεία ενώπιόν της εργαζόταν στην Autobahn-Rasthaus στο Würzburg, από 5 Ιουνίου, 1974, μέχρι το Ιανουάριο του 1986.

25

6. Το τελευταίο διαβατήριό του, που εκδόθηκε από τη Πρεσβεία της Δημοκρατίας της Κύπρου στη Βόνη στις 29 Μαΐου 1985.

30

Με επιστολή ημερομηνίας 23 Δεκεμβρίου, 1987, ζητήθηκε από τον αιτητή να παρουσιάσει άδεια οδηγού και τραπεζικό λογαριασμό. Φωτοαντίγραφο της άδειας οδηγού βρίσκεται στο φάκελο της Διοίκησης, με ισχύ μέχρι 27 Μαρτίου, 1989. Πιστοποιητικό Τράπεζας Κύπρου, Παράρτημα Λάρνακας, ημερομηνίας 5 Ιανουαρίου, 1988, πιστοποιεί ότι έχει στο ενεργητικό του σε τραπεζικό λογαριασμό, του οποίου ο αριθμός αναφέρεται ΑΚ7,450.24.

35

40

Μετά από εξέταση της υπόθεσης ζητήθηκε τηλεφωνικώς από τον αιτητή να παρουσιάσει τα προηγούμενα Κυπριακά διαβατήριά του και πιστοποιητικό με στοιχεία εργασίας του και αναλυτικές δηλώσεις των Κοινωνικών Ασφαλίσεων του τόπου εργασίας του. Όπως φαίνεται από πιστοποίηση του Λειτουργού Μεταναστεύσεως στον αιτητή εκδόθηκε το διαβατήριο A39233 το 1970 και το διαβατήριο A189923 στις 8 Αυγούστου, 1975. Η απάντηση, που καταγράφηκε από λειτουργό του Τμήματος Τελωνείων, είναι ότι ο αιτητής δεν είχε τα προηγούμενα Κυπριακά του διαβατήρια και δεν ήξερε τι είχαν γίνει. Αναφορικά με τα άλλα στοιχεία είτε ότι δεν είχε οτιδήποτε άλλο να παρουσιάσει.

Ο τελωνειακός λειτουργός ο οποίος επιλήφθηκε της αίτησης, στην έκθεσή του - (μτλε 10) ανέφερε ότι μέχρι τον Ιανουάριο του 1980 φαίνεται ότι ήταν και φοιτητής. Τελικά στις 30 Μαρτίου 1988, λήφθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, που έχει:-

“Ο αιτητής δεν έχει προσκομίσει στοιχεία που να αποδεικνύουν εργασία του στο εξωτερικό για συνολική περίοδο δέκα χρόνων γι’ αυτό απορρίπτεται”.

Η πιο πάνω απόφαση κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή ημερομηνίας 2 Απριλίου, 1988.

Υποκειμενική εκτίμηση των γεγονότων από τη Διοίκηση δεν υπόκειται στον ουσιαστικό έλεγχο του ακυρωτικού Δικαστηρίου. Το Δικαστήριο όμως μπορεί να επέμβει στα γεγονότα και την εκτίμησή τους αν τα συμπεράσματα της Διοίκησης είναι αποτελεσμα πλάνης για τα πράγματα ή το νόμο, ή δεν είναι εύλογα, ή αν η Διοίκηση υπερέβη τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας, αφού λάβει υπόψη του το σύνολο των στοιχείων. (Βλ. *Republic (Public Service Commission) v. Lefkos Georghiadis* (1972) 3 C.L.R. 594, σελ. 692. *Christoforos Constantinides v. The Republic of Cyprus, through The Minister of Finance and/or The Director of Customs & Excise.* (1988) 3 C.L.R. 2375, *Petros Matsas v. The Republic of Cyprus, through the Public Service Commission* (1988) 3 C.L.R. 1448, *Efpraxia Marangou v. The Republic of Cyprus, through the Minister of Finance and Another* (1989) 3 C.L.R. 21, *Αγνή Αλέξη Θουκλίδη v. Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσω Υπουργείου Οικονομικών και/ή Διευθυντή*

Φόρου Εισοδήματος (1989) 3 C.L.R. 1150.

5 Ο αιτητής προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από έλλειψη πρότευσας έρευνας και πλάνη για τα πράγματα· είναι ανατιολόγητη, με το νόημα ότι η αιτιολογία είναι αντίθετη με τα στοιχεία του φακέλου· δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή στη Διοίκηση και είναι αντίθετη προς το Νόμο και τους κανόνες της χρηστής διοίκησης.

10 Ο δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση ισχυρίστηκε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ορθά λήφθηκε και ήταν λογικά επιτρεπτή και ως εκ τούτου το Δικαστήριο δεν πρέπει να επέμβει να την ακυρώσει. Προέβαλε και άλλο λόγο στον οποίο θα αναφερθώ πιο κάτω.

15 Η προϋπόθεση της εργασίας συνολικής περιόδου “τουλάχιστον δέκα ετών” ικανοποιείται αν ο αιτητής εργαστεί στο εξωτερικό δέκα χρόνια στα τελευταία δώδεκα χρόνια. Ο αιτητής πρέπει να απασχολείται την εργάσιμη περίοδο του χρόνου. Από τα δώδεκα χρόνια τα δέκα, και όχι απαραίτητως συνεχώς, πρέπει να εργάζεται στο εξωτερικό.

25 Είναι κοινή γνώση, ότι πολλοί κανονικά εργαζόμενοι φοιτούν σε ανώτατες σχολές, και κατορθώνουν να γίνουν κάτοχοι πανεπιστημιακών πτυχίων. Το Δικαστήριο λαμβάνει δικαστική γνώση αυτού του γεγονότος. Στην κάθε συγκεκριμένη περίπτωση μπορεί να γίνει έρευνα σχετικά με τούτο.

30 Στην υπόθεση αυτή, από το φάκελο είναι κατάδηλο ότι ο καθ' ου η αίτηση θεωρεί ότι την περίοδο που ο αιτητής εργαζόταν “ήταν και φοιτητής”.

35 Η απόφαση του Διευθυντή αναφορικά με τα γεγονότα και την εργασία του αιτητή δεν είναι εύλογη. Είναι αντίθετη προς τα στοιχεία που είχε ενώπιόν του, που προέρχονταν από τον εργοδότη, το Φόρο Εισοδήματος και άλλες κρατικές αρχές. Η απόφαση είναι προϊόν πλάνης για τα πράγματα, κατάχρησης και υπέρβασης εξουσίας.

40 Προβλήθηκε ο ισχυρισμός από το δικηγόρο του καθ' ου η αίτηση ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη, αλλά πληροφοριακού χαρακτήρα.

Διοικητική πράξη ή απόφαση υπόκειται στη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου τούτου κάτω από το Άρθρο 146, μόνον αν είναι εκτελεστή. Πρέπει να είναι πράξη με την οποία η βούληση της Διοίκησης γίνεται γνωστή για ένα θέμα, πράξη που σκοπό έχει την παραγωγή ένομου αποτελέσματος έναντι του διοικούμενου και συνεπάγεται την άμεση εκτέλεσή της. 5

Το κύριο στοιχείο της έννοιας της εκτελεστής πράξης είναι η άμεση παραγωγή ένομου αποτελέσματος, που συνίσταται στη δημιουργία, τροποποίηση ή κατάλυση νομικής κατάστασης, δηλαδή δικαιωμάτων και υποχρεώσεων διοικητικού χαρακτήρα του διοικούμενου (βλ. μεταξύ άλλων *Nicos Kolokassides and The Republic of Cyprus through the Minister of Finance* (1965) 3 C.L.R. 542, στη σελ. 551 και *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Παντελή Χατζηπαντελή* (1989) 3 C.L.R. 961). 10 15

Το έντυπο που δόθηκε στον αιτητή από την Αρχή και συμπλήρωσε έχει τίτλο: "ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟ ΕΡΓΑΣΘΕΝΤΑ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ". Αρχίζει όμως με τη φρασεολογία:- 20

"Αιτούμαι πληροφορίες σχετικά με απαλλαγή από την πληρωμή δασμών με βάση το άρθρο 11(4)(β) του Περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου αρ. 18/78, σαν Κύπριος πολίτης που εργάστηκε στο εξωτερικό για συνολική περίοδο τουλάχιστον δέκα χρόνων κατά τα τελευταία δώδεκα χρόνια πριν από την επάνοδό μου για εγκατάσταση και δίνω πιο κάτω τις αναγκαίες πληροφορίες για υποστήριξη αιτήματός μου". 25 30

Στην προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρεται: "Η αίτηση απορρίπτεται". Και στην επιστολή: "Το αίτημά σας δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό". Ανεξάρτητα από τη φρασεολογία της πρώτης παραγράφου του εντύπου που δόθηκε στον αιτητή και συμπλήρωσε, τόσο ο αιτητής, όσο και η Διοίκηση τη θεωρούσαν ως αίτηση για απαλλαγή, με βάση το Άρθρο 11(4)(β). 35

Ο κανόνας της χρηστής διοίκησης που είναι απαραίτητος σε ένα ευνομούμενο κράτος, κράτος δικαίου, συνηγορεί καταλυτικά υπέρ της άποψης ότι, κάτω από τις περιστάσεις της υπόθεσης, ο αιτητής υπόβαλε αίτηση και δεν ζήτησε πληροφορίες και ο Διευθυντής εξέδωσε εκτελεστή απόφαση και δεν έδωσε 40

μόνο πληροφορίες.

5 Το δεύτερο στοιχείο που πρόβαλε ο δικηγόρος του καθ'ου η αίτηση για τη μη εκτελεσιμότητα της προσβαλλόμενης πράξης είναι ότι ο αιτητής δεν έκανε εισαγωγή αυτοκινήτου.

10 Στην πρώτη αίτηση παράθεσε πλήρη στοιχεία. Στη δεύτερη ανέφερε "Καινούργιο". Όλα τα στοιχεία της πρώτης αίτησης λήφθηκαν υπόψη και έγινε, κατά κάποιο τρόπο, συγχώνευση των στοιχείων των δύο αιτήσεων. Ο νομοθέτης πρόβλεψε: "Νοουμένου ότι η εισαγωγή γίνεται εντός ενός έτους από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος νόμου".

15 Ο λόγος αυτός δεν ευσταθεί. Εν πάση περιπτώσει, με όλα τα στοιχεία της υπόθεσης, ο κανόνας της χρηστής διοίκησης αποκλείει τον καθ'ου η αίτηση από του να προβάλλει τον λόγο αυτό.

20 Για τους πιο πάνω λόγους η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.